[Uitzending 425: Romeinen 5:9 t/m 21]

In de vorige uitzending hebben we gelezen dat de apostel Paulus in Rom.5:9 de conclusie trekt uit de verzen 6 t/m 8. Wanneer God in Zijn liefde zó omgaat met zondaren, dat Hij Zijn Zoon gezonden heeft om voor hen te sterven, hoeveel te meer zal Hij dan aan de **gerechtvaardigden** de eeuwige heerlijkheid schenken. De gelovigen mogen weten, dat zij 'door Zijn bloed' gerechtvaardigd zijn. Daarom kunnen zij verwachten, dat de liefde van God hun nog krachtiger ten deel zal vallen dan toen zij nog zondaren waren. Zij kunnen zeker zijn van de toekomstige heerlijkheid, van alle dingen die de HERE voor hen heeft klaarliggen. Dit ontvangen van Gods heerlijkheid wordt in de Griekse grondtekst uitgedrukt met de woorden '**wij zullen door Hem behouden worden van de toorn**'. 'De toorn' is een gangbare benaming voor Gods strafgericht over de zondige, ongelovige wereld bij het eindoordeel. In 1Thess.5 vers 9 schrijft Paulus: **Want God heeft ons niet bestemd om door Hem bestraft te worden, maar om gered te worden door onze Here Jezus Christus.** Romeinen 5 vers 9:
Wij zijn dus voor God rechtvaardig geworden door het bloed van Christus. Des te meer zal Hij ervoor zorgen dat Gods vreselijke oordeel aan ons voorbijgaat.
Gods vreselijke oordeel (of Gods toorn), is waarover de profeten spraken: **Die dag is een dag van Gods toorn, een dag van wanhoop en angst, van vernieling en vernietiging, van donkerheid, wolken en dikke duisternis** (Zef.1:15).

In Rom.5 is Gods vreselijke oordeel of Zijn toorn, de boosheid van de HERE, en wel steeds vanwege de zonde en zondigheid van de mens. In Rom.1:18 hebben we gelezen dat God vanuit de hemel alle slechte en zondige mensen straft. Daarin blijkt duidelijk Gods afschuw van de zonde. Door de zonde zijn wij mensen '**van nature onderworpen aan Gods toorn**' (Ef.2:3). In Rom.9 vertelt de apostel dat de HERE wil dat Zijn buitengewone grootheid door de mensen gezien wordt. De HERE heeft het goede met de mensen voor. Maar als mensen niet naar Hem luisteren, geeft God uiting van Zijn toorn en wil Hij laten zien hoe groot Zijn kracht is.

Daarom heeft Hij lang geduld gehad met de mensen die straf verdienen en de ondergang tegemoet gaan (Rom.9:22 en 23). In het bijzonder gaat het in Rom.5 om Gods boosheid zoals die aan het einde der tijden geopenbaard wordt over degene die ongehoorzaam zijn aan de Zoon van God (Joh.3:36). Iedere gelovige zal aan de dag van Gods boosheid of toorn ontkomen, omdat Christus in zijn of haar plaats Gods oordeel over hun zonde heeft gedragen en verzoend. Door de genade van God zijn zij gered van Gods vreselijke oordeel en zal het aan hen voorbijgaan.

Romeinen 5 vers 10:

Vroeger waren wij vijanden van God. Maar doordat Gods Zoon zijn leven voor ons gaf, is die vijandschap veranderd in vriendschap. En omdat Jezus leeft, zijn wij voor altijd veilig.

De redeneertrant van vs.10 is dezelfde als die van vs.9. Paulus gaat alleen nog een stap verder. Voordat zij gelovig werden waren zij ‘vijanden’ van God, in die zin, dat zij door hun zondige gedrag hun vijandige gezindheid tegenover God toonden. Van Gods kant was er daarom toorn (Rom.1:18), omdat de HERE deze levenswandel absoluut afwees. In deze vijandschap heeft verzoening plaatsgevonden door de dood (het verzoeningsoffer) van Gods Zoon, de Here Jezus. Dit ‘verzoend worden’ houdt in, dat er een nieuwe, persoonlijke en liefdevolle relatie ontstaat tussen de HERE en de gelovige. Als de dood van Jezus in staat is een dergelijke kloof van vijandschap te overbruggen, hoeveel te meer kunnen dan nu zij **die met God verzoend zijn** zeker zijn van hun eeuwig behoud **omdat Jezus leeft**.

Romeinen 5 vers 11:

Maar daar houdt het niet mee op! Wij prijzen ons gelukkig over deze nieuwe relatie met God. En dan vooral door onze Here Jezus Christus, want Hij heeft ervoor gezorgd dat het nu weer goed is tussen God en ons.

Niet alleen hebben de gelovigen de zekerheid, dat zij in de toekomst behouden zullen worden en voor altijd veilig zijn, maar door de verzoening die zij in het heden hebben ontvangen en ervaren, hebben zij meer dan genoeg reden om zich met lofprijzing te verheugen. Het gaat niet om een ‘zichzelf beroemen in God’ van een zelfingenomen zich gelukkig prijzen kan geen sprake zijn.

Het zichzelf gelukkig prijzen gebeurt ‘**door onze Here Jezus Christus**’. **Hij heeft ervoor gezorgd dat het nu weer goed is tussen God en ons.**
Enerzijds heeft een gelovige reden tot lofprijzing ‘door’ Christus, anderzijds kunnen gelovigen God ook danken ‘door’ Hem, d.w.z. in Zijn naam.
In het voorgaande hebben we gezien dat de HERE een verloren zondaar rechtvaardig verklaart op grond van het werk van Christus (Rom.4:25). Maar de HERE verklaart een zondaar niet alleen rechtvaardig, Hij gaat een zondaar ook rechtvaardig **maken.** Dat wil zeggen, de HERE geeft een manier waarop een zondaar kan groeien in genade en steeds meer wordt geheiligd (apart gezet) voor God.

Romeinen 5 vers 12:
Samengevat is het zo: door de schuld van één mens, Adam, is de zonde in de wereld gekomen, en de dood is het gevolg van de zonde. De dood werd het lot van alle mensen, want zij zondigden allemaal.
Paulus heeft in het voorgaande laten zien hoe verzoening en eeuwige redding wordt verkregen, hij wil het nu plaatsen in het grote kader van de heilsgeschiedenis. Binnen de heilsgeschiedenis is de gebeurtenis van de verzoening door Jezus Christus alleen vergelijkbaar met zijn tegenpool, de catastrofale zondeval van Adam. In vers 12 wil Paulus nog geen vergelijking met Christus trekken, maar de universele heerschappij van de dood benadrukken.
De ‘éne mens’ door wie de zonde de wereld binnenkwam, is Adam (vs.14).

Niet Eva, maar Adam werd als hoofd verantwoordelijk gesteld (Gen.3). Het gevolg van de zonde was onvermijdelijk de dood (Gen.2:17). ‘De zonde’ is hier niet alleen de overtreding van Adam, maar ‘de zonde als macht’ die de mens tot slaaf maakt. De wereld (de *kosmos*) is hier de wereld waar de mens woont, al voor die tijd was er zonde bij de engelen (Eze.28:13-16; 2Pet.2:4). Met de heerschappij van de zonde over de mensen kwam ook de heerschappij van de dood over alle mensen (Heb.2:15).
De laatste vier woorden van vers 12 (**want zij zondigden allemaal)** hebben in de geschiedenis heel wat gemoederen en pennen in beweging gebracht.
Sinds Adam leveren alle mensen een bijdrage aan de gezamenlijke zondelast van de mensheid. U, jij en ik ook.

Adam en Christus zijn vertegenwoordigers van het menselijk geslacht. Adam is het *natuurlijke* hoofd van alle mensen. Door Adams zonde zijn al zijn nakomelingen ook zondaars. Hoe moeten we dat begrijpen?
In Hebr.7 vinden we een illustratie van het feit dat wij mensen zo vitaal verbon--den zijn met de eerste mens Adam dat, voordat we zelfs maar een menselijke natuur hadden, voordat we een zonde hadden begaan, zelfs voordat we waren geboren, we al zondaars in Adam waren. In Hebr.7:9 en 10 lezen we: **Wij zouden zelfs kunnen zeggen dat Levi, de stamvader van alle priesters, in de persoon van Abraham een tiende deel van de buit aan Melchisedek gaf. Levi was toen nog niet geboren, maar het zaad waaruit hij is voortgekomen, was al in Abraham aanwezig toen Melchisedek hem ontmoette**

Op net zo'n manier wordt Adams zonde aan ons toegeschreven. Adams ene daad van ongehoorzaamheid maakte alle mensen tot zondaars. Aan de andere kant hebben we in Rom.5:9 gelezen dat een gelovige voor God rechtvaardig is geworden door het bloed van Christus. Zijn rechtvaardigheid wordt aan ons toegeschreven. Christus is het Hoofd van nieuwe mensen (verlosten) Zijn kerk, Zijn gemeente, Zijn Lichaam, een nieuwe schepping.
1 Korinthiërs 15 vers 45 t/m 47:
Er staat immers in de Boeken: De eerste mens, Adam, werd een levend wezen. Maar Christus, de laatste Adam, werd een geest die zelf leven geeft. Het natuurlijke lichaam komt eerst en daarna pas het geestelijke. Adam, de eerste mens, werd uit stof van de aarde gemaakt. Christus, de tweede mens, kwam uit de hemel.
Wij hebben in Christus **veel meer** ontvangen dan we in Adam hebben verloren. In 1 Korinthiërs 15 vers 21 en 22 lezen we: **Want zoals de dood door een mens is gekomen, is ook het nieuwe leven dankzij een mens gekomen. Zoals alle mensen, als nakomelingen van Adam, sterven, zo zullen ook alle volgelingen van Christus levend worden gemaakt.**

Romeinen 5 vers 13:
De zonde was al in de wereld voordat Mozes Gods wet ontving. Maar zolang er geen wet is, wordt de zonde niet toegerekend.

Vers 13 moeten we lezen in het licht van het slot van vers 12 (**want zij zondigden allemaal**). Paulus bedoelt, dat ook vóór de komst van de wet de mensen zondigden (Rom.3:23). De mensen toen waren beslist niet onschuldig, omdat zij wel degelijk kennis hadden van God en Zijn wil (Rom.1:20, **Daarom hebben de mensen geen enkele** verontschuldiging). Deze zonden werden minder zwaar toegerekend, omdat er geen wet was die de zonde precies omschreef (Rom.3:20) en die men kon overtreden (Rom.4:15).
Zonde was toen opstand tegen God, ongehoorzaamheid. Gen.6 vers 5: **Maar de HERE bekeek met afkeer het zondige gedrag van de mensen. Van al hun voornemens zag Hij dat de opzet boos was.**
De mensen waarover de zondvloed kwam werden veroordeeld omdat ze zondaars waren. De Tien Geboden waren er toen nog niet.

Zo ligt ook vandaag het hele menselijke geslacht (van nature) midden in de dood. Dat is de toestand van de verloren mensheid vandaag. Ook vandaag worden de mensen door de HERE uit deze verlorenheid geroepen. Hoe? Door de verkondiging van het evangelie. Wie gered wil worden moet het genade geschenk van God aanvaarden (verworven door Christus). Maar, er zijn mensen die niet gered willen worden. Daarmee blijven zij midden in hun verlorenheid en dood liggen. Maar daar is de HERE niet verantwoordelijk voor.
Romeinen 5 vers 14:
Toch ontkwam in de tijd van Adam tot Mozes niemand aan de dood, ook al had men niet, zoals Adam, gezondigd door een uitdrukkelijk verbod van God te overtreden. Nu is Adam een beeld van degene die later zou komen, Christus.
Paulus spreekt hier over de periode tussen Adam (die van God een verbod had gekregen; Gen.2:17) en Mozes (die van de HERE de wetten voor Israël ontving). In de tussenliggende tijd bestond er geen duidelijk omschreven wet. Paulus gaat hier voorbij aan de geschiedenis van Henoch (Gen.5), die door zijn geloof (Heb.11) een uitzondering vormde op de algemene waarheid van de heerschappij van de dood.
Paulus noemt Adam '**een beeld van degene die later zou komen**'. De bedoeling is duidelijk, er is een bepaalde overeenkomst tussen Adam en Christus.

Terwijl Adam het hoofd is van de onverloste mensheid, is Christus het hoofd van de verloste mensheid. **Degene die later zou komen** is Christus.

Het woord **dood** wordt op drie manieren in de Bijbel gebruikt. Er is de lichamelijke dood. Dat verwijst naar het lichaam en het betekent de scheiding van de geest en de ziel, met het lichaam. Het sterven van een mens vanwege de zondeval. Daarnaast is er de geestelijke dood. Het betekent dat een mens is gescheiden van God en tegen Hem in opstand is gekomen. **Ook u bent door Hem tot leven geroepen, u, die eigenlijk al dood was, omdat u niet leefde zoals God wilde. U liep met de grote massa van deze wereld mee en deed dezelfde slechte dingen als zij. U gehoorzaamde de duivel, de leider en vorst van de geestelijke machten in de lucht, die nu nog actief is in de mensen die God ongehoorzaam zijn** (Ef.2:1 en 2). Wij zijn dood in overtredingen en zonden. Dat is het plaatje dat de Bijbel ons voorhoudt.
Dan is er (in de derde plaats) de eeuwige dood. Dat is de eeuwige scheiding van God. In de Bijbel wordt het de tweede dood genoemd (Openbaring 21).

Romeinen 5 vers 15:
Maar wat een verschil is er tussen de zonde van de mens en de genade van God! Door de schuld van één mens, Adam, zijn de mensen gestorven. Maar boven alles uit gaat de genade van God die Hij aan alle mensen schenkt, door die ene mens Jezus Christus.
Voordat Paulus in vs.18 laat zien op welke manier Adam een beeld is van Christus, gebruikt hij vs.15 t/m 17 om het verschil tussen beiden duidelijk te maken. De genade van God moet veel krachtiger zijn dan de gevolgen van de zonde, omdat God de oorsprong van die genade is, Hij is altijd groter.
De inhoud van Gods genadegave blijkt in vs.16 en 17, het geschenk van de genade in Christus. In Hem is er vrijspraak mogelijk geworden, dat is de rechtvaardigheid die de HERE schenkt. Hij is zo goed en vergevend hen weer aan te nemen omdat Jezus Christus hen uit de greep van de zonde heeft bevrijd (Rom.3:24).
In een paar woorden vat Paulus eerst vs.12 samen: door de schuld van één mens zijn velen gestorven, maar daarna wijst hij op de veel grotere gevolgen van Gods genade.

Paulus noemt Jezus Christus uitdrukkelijk ‘de éne Mens’, net als Adam. De toekomst van de mensheid is in beide gevallen afhankelijk van de daad van ‘die éne mens’, hetzij Adam, hetzij Christus. De ‘**mensen**’ die in dit vers genoemd worden zijn in beide gevallen de ontelbaar velen, de ‘allen’ van vs.12 en 18. Voor die allen is de genade overvloedig geworden. Vanuit Gods standpunt wordt de genade aan alle mensen aangeboden en is (door het geloof) beschikbaar (2Petr.3:9). Ook de gelovigen uit het OT. Over hen zegt Hebr.11 vers 13:

Al deze mensen zijn in het vertrouwen op God gestorven, zonder te krijgen wat hun beloofd was. Zij hebben het alleen uit de verte gezien en waren blij. Zij kwamen er openlijk voor uit dat zij hier op aarde alleen maar gasten en vreemdelingen waren.

Romeinen 5 vers 16:

Met dat geschenk is het anders dan met de zonde van Adam. Door die ene zonde zijn velen veroordeeld. Maar door dat ene geschenk van genade in Christus zijn velen vrijgesproken, hoewel zij het niet hadden verdiend.

Er zijn nog meer terreinen waarop de genade van God niet te vergelijken is met de gevolgen van de zonde. Niet alleen is de genade overvloediger, bovendien bereikt zij meer. De woorden van Paulus zijn zeer beknopt. De genadegave die uitgaat van vele overtredingen heeft als gevolg de vrijspraak van hen die het niet verdienen. Daarmee is de genade onvoorstelbaar veel krachtiger dan het oordeel. Zij is in staat alle zonden van de mensheid te overbruggen.

Om het voorgaande vereenvoudig samen te vatten: één overtreding dompelde alle mensen in zonde, en één daad van gehoorzaamheid van Christus maakt het mogelijk dat verloren mensen gered worden.

Romeinen 5 vers 17:

Door de overtreding van die ene mens regeerde de dood in de wereld. Hoeveel te meer is er door die andere mens, Jezus Christus, gebeurd! Door Zijn overvloedige genade is vrijspraak mogelijk geworden. Wie dat grote geschenk van Hem aannemen, zullen samen met Hem regeren in het eeuwige leven.

Paulus komt met zijn betoog tot een climax: de veroordeling uit vers 16 heeft als inhoud de heerschappij van de dood over alle mensen. De rechtvaardiging houdt veel meer in. Niet alleen wordt ‘de dood’ door ‘het leven’ vervangen, maar ook de positie van de mens wordt veranderd. Met een prachtige woordkeus zet Paulus de effecten van de zonde en die van de genade tegenover elkaar. Uit zijn woorden blijkt dat er inderdaad een ‘**overvloedige genade en vrijspraak mogelijk is geworden**’. Hun werking is tegengesteld aan en veel sterker dan die van de zonde. Het **regeert worden door de dood** wordt vervangen door het ‘**samen met Hem regeren in het eeuwige leven**’. Daarmee zal er een geweldige belofte in vervulling gaan die we al vinden in Dan.7:18, namelijk dat de gelovigen met Christus op de aarde zullen heersen als koningen bij Zijn wederkomst. Het is allemaal mogelijk gemaakt door ‘de éne Mens Jezus Christus’. De HERE **betóónt** niet alleen rechtvaardigheid, maar Hij **géét** ook aan wie gelooft.

Romeinen 5 vers 18:

Dus, zoals door die ene overtreding van Adam alle mensen werden veroordeeld, worden door die ene goede daad van Christus alle mensen vrijgesproken, zodat zij kunnen leven.

Paulus komt tot de eigenlijke vergelijking tussen Adam en Christus die hij in vers 12 op het oog had. De tussenliggende verzen zijn ingevuld met redenen waaruit blijkt dat Adam en Christus niet zomaar vergelijkbaar zijn. Maar nu zijn we bij het punt van vergelijking aangekomen. Zowel in het geval van Adam als bij de Here Jezus Christus heeft het handelen van **één mens** levensbepalende consequenties **voor alle mensen**.

De éne overtreding van Adam leidde voor alle mensen tot veroordeling, d.w.z. het oordeel van de dood. De éne ‘rechtvaardige of goede daad’ betreft met name de kruisdood van Jezus, maar ook Zijn hele leven dat in het teken stond van gehoorzaamheid aan God (vs.19). De rechtvaardigheid van Jezus leidde voor alle mensen tot rechtvaardiging die het (eeuwig) leven ten gevolge heeft. Dat niet ‘alle mensen’ dit leven ook daadwerkelijk ontvangen, heeft te maken met de onwil van velen om op het universele aanbod van Gods liefde met geloof te reageren.

Romeinen 5 vers 19 t/m 21:

Zoals de ongehoorzaamheid van Adam tot gevolg had dat alle mensen zondaars werden, is het gevolg van de gehoorzaamheid van Christus dat alle mensen rechtvaardig verklaard zullen worden.

Toen de wet van God erbij kwam om aan te tonen dat geen mens zich aan Gods geboden zou houden, namen de overtredingen toe. Maar hoe de zonde ook toenam, Gods genade nam nog veel meer toe.

Eerst regeerde de zonde door de dood. Nu regeert de genade en worden mensen vrijgesproken, nu geeft onze Here Jezus Christus ons eeuwig leven.

Door de zonde van Adam zijn alle mensen tot zondaren geworden. De zonde is over hen gaan heersen. De zonde van Adam wordt gekenmerkt met het woord ‘ongehoorzaamheid’, het leven van Jezus met ‘gehoorzaamheid’ aan de wil van de Vader. Daarbij moeten we in het bijzonder denken aan de gehoorzaamheid tot de dood (Fil.2:8). Door Jezus’ zoenoffer ‘**worden mensen vrijgesproken**’.

De vergelijking tussen Adam en Christus is afgesloten. In vs.21 komt Paulus nog eenmaal op dit thema terug in de vorm van een conclusie. Tussen Adam en Christus ligt nog de periode van de wet van Mozes. De wet ‘is erbij gekomen’. Zij heeft ook een plaats binnen de heilsgeschiedenis gekregen. Het eigenlijke doel van de wet was om de mensheid (in de eerste plaats Israël) voor te bereiden op de noodzaak van de komst van het heil in Jezus Christus. Door de komst van de wet heeft de zonde zich vermeerderd, maar de genade is nog veel groter dan de toegenomen zonde

Het einddoel van de heilsgeschiedenis is, dat nu de genade heerst. De heerschappij van de zonde is omvergeworpen en vervangen door de veel machtiger genade. De heerschappij van de genade heeft tot doel het eeuwige leven, de eeuwige heerlijkheid bij God. Dit alles is mogelijk gemaakt ‘door Jezus Christus onze Here’

In de volgende uitzending lezen we: Rom.6:1 t/m 13.